

РЕШЕНИЕ

№ 1892

гр. София, 20.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 15.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9141** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

[фирма], чрез юрк. А. З., обжалва Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр в частта относно записването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху имоти с идентификатори №№ 68134.2815.2844.4, 68134.2815.2852.7, 68134.2815.2857.11, 68134.2815.2857.10, 68134.2815.2891.6, 68134.2820.1724.1, 68134.2820.1532.6, 68134.2820.1978.6, 68134.2820.1978.7, 68134.2815.1386.9, 68134.2815.2891.5, 68134.2820.2029.14, 68134.2818.4518.6, 68134.2818.4517.14, 68134.2818.4517.13, 68134.2816.2390.7, 68134.2816.2407.1, 68134.2816.2411.4, 68134.2816.2379.7, 68134.2816.2409.6, 68134.2824.2436.10 и 68134.2824.2434.10. С жалбата е заявено и оспорване на заповедта в частта, с която се одобряват кадастралната карта и регистри за „части от В.”.

Ответникът не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

I. Жалбата е допустима и основателна в частта, с която е упражнено правото на оспорване срещу вписването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху конкретизираните в жалбата имоти. Административният акт в тази му част е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

1. Предмет на оспорената заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР,

на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на [населено място] (части от В., О., О. и И.), район „В.“ – Столична община. В обхвата на картата попадат и посочените по-горе имоти, а в кадастралния регистър по отношение на тях не се съдържа записване относно титулярството на вещни права и документите, които ги удостоверяват. За доказване на правата си върху конкретно индивидуализираните по-горе обекти дружеството е представило актове за държавна собственост от 2005 г., от които се установява, че имотите, представляващи трансформаторни постове, са предоставени за ползване и включени в капитала на [фирма], понастоящем [фирма] (вж. и служебната бележка за имотите, заведени в активите на дружеството на л. 63 от делото). Между страните не съществува спор относно идентичността на притежаваните от оспорвания обекти и тези, индивидуализирани с посочените идентификатори според ККР.

2. а. Според чл. 41, ал. 2, т.1-3 от ЗКИР при изработването на кадастралния регистър данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР и регистрите към общинската и областната администрация. Изясняването на подлежащите на вписване в кадастралния регистър обстоятелства, вкл. собственика на имота и акта, удостоверяващ правото му, е в тежест на административния орган – по аргумент от ал. 2 на чл. 41 от ЗКИР във връзка с чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК. Данни за собственика на имотите са били обективно установими в процеса на създаване на кадастралния регистър и са могли да бъдат набрани от актовете за държавна собственост, съхранявани от областната администрация, независимо дали са изрично представени от заинтересованата страна в административното производство.

б. Материалната законосъобразност на административния акт се преценява към момента на издаването му – чл. 142, ал. 1 от АПК. Фактът на придобиване на собствеността върху обектите е настъпил през 2005 г., т.е. преди одобряването на регистъра, поради което в административната фаза на производството е следвало фактическото положение да бъде приведено в съответствие с дължимото. При наличните данни и отсъствието на спор за собственост невписването на действителния собственик на имота и на удостоверяващия вещното право акт представлява нарушение на материалния закон – чл. 41, ал. 4 във връзка с ал. 2 от ЗКИР. С изключение на имот с № 68134.2820.1532.6, всички останали обекти са отразени в КР при констатацията за отсъствието на данни за собствеността. Действително, за собственик на цитирания имот е посочена Столична община – район „В.“, но това не е пречка за вписването и на жалбоподателя като носител на права. От данните в регистъра е видно, че СО не е титуляр на правото на собственост в пълния му обем, а притежава 700 кв.м. от правото върху сградата, т.е. актовете, доказващи собствеността на общината и на дружеството, не са непременно изключващи се. Органът е следвало служебно да установи какъв е обемът на правата на оспорвания и да го удостовери в регистъра, а евентуален последващ спор за собственост е разрешим по общия исков ред. От друга страна, сградите за енергопроизводство представляват енергийни обекти по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗЕ и по аргумент § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ те би следвало да са собственост на енергийното предприятие.

II. В останалата му част оспорването е недопустимо. Отсъствието на казуистично описание в заповедта на границите, в които се одобрява КК, само по себе си не обективира правен интерес от обжалване, ако не поражда засягане на права по

отношение на конкретен имот в обхвата на кадастъра (чл. 49, ал. 4 от ЗКИР). Границите на новоприетия кадастър могат да бъдат установени и от графичната част на заповедта така, както оспорващият е идентифицирал засягането на правата му по отношение на 22 имота, за които е заявено нарочно оспорване. Жалбата в тази част по същество е лишена и от предмет, тъй като не е релевирана защита за индивидуално определен имот, а хипотетичната възможност от нарушаване на права не е тъждествена с действителното им засягане като предпоставка за допустимостта на съдебната защита.

Изложеното мотивира съда да уважи оспорването в частта относно записването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху конкретно индивидуализираните в жалбата обекти и да върне преписката на административния орган за отразяване в регистъра на действителните данни относно титуляра на собствеността и актовете, които ги удостоверяват. В недопустимата му част съдебното производство следва да бъде прекратено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 159, т. 1 и 4 от АПК, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно записването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху имоти с идентификатори №№ 68134.2815.2844.4, 68134.2815.2852.7, 68134.2815.2857.11, 68134.2815.2857.10, 68134.2815.2891.6, 68134.2820.1724.1, 68134.2820.1532.6, 68134.2820.1978.6, 68134.2820.1978.7, 68134.2815.1386.9, 68134.2815.2891.5, 68134.2820.2029.14, 68134.2818.4518.6, 68134.2818.4517.14, 68134.2818.4517.13, 68134.2816.2390.7, 68134.2816.2407.1, 68134.2816.2411.4, 68134.2816.2379.7, 68134.2816.2409.6, 68134.2824.2436.10 и 68134.2824.2434.10.

ВРЪЩА преписката на административния орган за записването на [фирма] като собственик на имотите, както и на актовете, удостоверяващи правото му на собственост.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство в частта, с която Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. е оспорена по отношение на одобряването на кадастралната карта и регистри в обхвата на „части от В.”.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, а в частта, с която е прекратено производството по делото, имаща характера на определение – с частна жалба в 7-дневен срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: